

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/126/2023
Identifikačné číslo spisu:	5919201524
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5919201524.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Márie Trubanovej, PhD. a JUDr. Aleny Adamcovej, v spore žalobcu: O. E., narodený N., bytom S., zastúpený JANČI & Partners s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Liptovský Mikuláš, Belopotockého 720/2, IČO: 47 258 748, proti žalovaným: 1/ Československá obchodná banka, a. s., so sídlom Bratislava, Žitkova 11, IČO: 36 854 140, 2/ AUKČNÁ SPOLOČNOSŤ s. r. o., so sídlom Bratislava, Kopčianska 10, IČO: 46 141 341, zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - Marek Piršel s. r. o., so sídlom Bratislava, Kopčianska 10, IČO: 47 255 498, 3/ TRIGGER, spol. s r. o., so sídlom Nitra, Sládkovičova 11, IČO: 36 553 549, o neplatnosť dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. RK-5C/29/2019, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. októbra 2022 sp. zn. 9Co/78/2022, takto

rozhodol:

I. Dovolanie z a m i e t a .

II. Žalovaní 1/ až 3/ m a j ú voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred súdom prvej inštancie

1. Okresný súd Ružomberok (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 22. októbra 2021 č. k. 5C/29/2019-251 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby uskutočnenej na návrh žalovaného 1/ na základe oznámenia o dražbe č. 059/2019 dražobníkom žalovaným 2/, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX ako byt č. XXX na X. poschodí bytového domu M. spolu s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom vo veľkosti 2932/409337-in na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom na pozemku zastavanom bytovým domom vedenom ako parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape parcelné č. XXXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 997 m²

spolu s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom na príľahlých pozemkoch k bytovému domu, ako aj nebytový priestor XX na X. poschodí (suterén) bytového domu s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom vo veľkosti 143/409337-in na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu, na zastavanom pozemku a príľahlých pozemkoch ako aj spoluvlastnícky podiel žalobcu na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v k. ú. S. zapísaných na LV č. XXXXX. Súd prvej inštancie zároveň priznal žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie, aplikujúc § 12, § 16 ods. 5, § 17 ods. 6, § 21 a § 24 ods. 7 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon o dobrovoľných dražbách“) dospel k záveru, že dražba prebehla v súlade s právnymi predpismi.

3. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že žalobca ako vlastník draženej nehnuteľnosti neumožnil vykonanie jej riadnej ohliadky ako predmetu dražby, pričom išlo o povinnosť, ktorej nesplnenie je hmotnoprávnou podmienkou brániacou tomu, aby sa vlastník dražby mohol domáhať neplatnosti dražby v súdnom konaní podľa § 21 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách. Z uvedeného dôvodu vyhodnotil námietku žalobcu k zisteniu ceny predmetu dražby znaleckým dokazovaním ako bezpredmetnú a uviedol, že žalovaný 2/ si zabezpečením ohodnotenia nehnuteľnosti posudkom znalca splnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z § 12 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách. Podľa súdu prvej inštancie nebolo možné dospieť k záveru, že žalobca mohol byť dotknutý na svojich právach a domáhať sa neplatnosti dražby v súlade s § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, keď žalobca neumožnením riadnej ohliadky predmetu dražby sám porušil ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách.

4. Vzhľadom na uvedený záver ďalšie námietky žalobcu voči priebehu dražby už nemali vplyv na rozhodnutie súdu vo veci samej, napriek tomu sa súd prvej inštancie k nim vyjadril. V súvislosti s tvrdenou nezákonnosťou rozdelenia niektorých nehnuteľností a zahrnutie do dražby iba ich častí, súd poukázal na zápis na listoch vlastníctva č. XXXXX a č. XXXXX, keď predmetom zálohu boli presne vymedzené nehnuteľnosti a spoluvlastnícke podiely, a to na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti registračné č. XXXXXX/W./X z 21. marca 2014 a len takto vymedzené nehnuteľnosti mohli byť predmetom dražby, pričom v oznámení o začatí výkonu záložného práva musia byť vymedzené nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom zálohu na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam.

5. K námietke žalobcu, že dražobník ignoroval spoluvlastnícke práva tretích osôb k pozemkom pod parkoviskom, prvoinštančný súd uviedol, že žalovaný 2/ s poukazom na § 17 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách zaslal oznámenie o dražbe správcovi bytového domu za účelom vyvesenia oznámenia v spoločných priestoroch bytového domu, čím si splnil povinnosť informovať ostatných spoluvlastníkov v bytovom dome o konanej dražbe. Išlo o spoluvlastnícky podiel žalobcu na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXXX k. ú. S.. Aj v prípade, ak by si žalovaný 2/ ako dražobník nesplnil oznamovaciu povinnosť v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, nezasiahol by uvedeným spôsobom do práv a oprávnených záujmov žalobcu.

6. K námietke žalobcu, že predmetom dražby neboli spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnosti tak, ako sú tieto vymedzené na predložených listoch vlastníctva č. XXXXX k. ú. S., súd odkázal na stanovisko Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, ako aj na postup správy katastra, z ktorého vyplynulo, že pokiaľ je okresnému úradu, katastrálnemu odboru predložená notárska zápisnica o vykonaní dražby, v ktorej bol vydražený v prospech dražiteľa len podiel na jednom pozemku, pričom na liste vlastníctva je uvedených viac pozemkov, katastrálny odbor okresného úradu zapíše na vydražiteľa príslušný podiel len na jednom pozemku, keďže ostatné pozemky neboli predmetom záložného práva, teda predmetom dražby.

7.

II.

Konanie o odvolaní

8. Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „odvolací súd“) po odvolaní podanom žalobcom rozsudkom z 27. októbra 2022 č. k. 9Co/78/2022-351 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovaným 1/, 2/ a 3/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

9. Odvolací súd konštatoval, že žalobca v priebehu odvolacieho konania namietal rovnaké skutočnosti ako v priebehu konania prvostupňového, s ktorými sa prvostupňový súd podrobne vyporiadal v ods. 20. až 23. dôvodov napadnutého rozhodnutia.

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami, vyhodnotením rozhodujúcich skutočností i právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Z odôvodnenia rozhodnutia bolo podľa odvolacieho súdu zrejmé, z ktorých konkrétnych skutočností súd prvej inštancie vychádzal, na ktoré okolnosti prihliadol a na ktoré nie, ako aj to, ako vec právne posúdil. Podľa odvolacieho súdu nebolo možné v žiadnom prípade konštatovať, že by prvoinštančný súd jednoducho prevzal názory žalovaného 2/ tak, ako to tvrdil žalobca v priebehu odvolacieho konania. Keďže zo strany žalobcu neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevyporiadal, nemohol ani odvolací súd vyhodnotiť vykonané dokazovanie inak, ako ho hodnotil prvoinštančný súd, preto jeho rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

III.

Dovolanie žalobcu

11. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“). Prípustnosť dovolania odôvodnil § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

12. Za nesprávny procesný postup, ktorý mal žalobcovi znemožniť uskutočnenie jeho procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP označil dovolateľ postup odvolacieho súdu, ktorý nedal odpoveď na jeho odvolaciu argumentáciu.

13. V súvislosti s uvedeným dovolacím dôvodom dovolateľ poukázal na aplikovateľnosť záverov vyjadrených v uznesení Najvyššieho súdu SR z 30. júna 2022 sp. zn. 7Cdo/67/2020.

14. Dovolateľ namietol, že odvolací súd sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal so žiadnym z argumentov, ktoré v odvolaní uviedol. Namietal neplatnosť dražby z viacerých dôvodov, v ktorých jednotlivo rozviedol porušenia zákona a zároveň právne zdôvodnil z toho vyplývajúcu neplatnosť uskutočnenej dobrovoľnej dražby. Dôvody neplatnosti dražby nehnuteľností spočívali podľa dovolateľa v troch zásadných porušeníach ustanovení zákona:

1/ dražobník nezahrnul do predmetu dražby celú dotknutú nehnuteľnosť, ako je zapísaná na liste vlastníctva,

2/ pri dražbe spoluvlastníckych podielov k pozemkom zapísaným na liste vlastníctva č. XXXXX, ktoré nemali nič spoločné s vlastníctvom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome a boli v podielovom spoluvlastníctve konkrétnych fyzických a právnických osôb, pričom ich podielové spoluvlastníctvo nebolo nijako viazané na bytový dom,

3/ pochybenia pri oceňovaní predmetu dražby (podhodnotenie predmetu dražby) a pri organizácii dražby, s dôsledkom porušenia spotrebiteľských práv, vlastníckych práv a práv úverového dlžníka.

15. Za právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená v zmysle § 421 písm. b) CSP označil dovolateľ otázku (ne)možnosti oddeliť vlastníctvo bytu alebo nebytového priestoru v bytovom dome od spoluvlastníckeho podielu k príslušnému pozemku, resp. tiež analogicky s tým súvisiacej (ne)rozlučností predmetu záložného práva.

16. Podľa dovolateľa správne právne posúdenie uvedenej nerozlučností a nemožnosti oddelenia jednotlivých práv vychádzal z premís, podľa ktorých:

1/ ak z právneho predpisu vyplýva, že nemožno oddeliť vlastníctvo bytu/nebytového priestoru od spoluvlastníckeho podielu k príslušnému pozemku, rovnako tak nemožno urobiť ani ohľadne iných vecných práv k bytu/nebytovému priestoru (vrátane záložného práva),

2/ ak vlastník stratil vlastníctvo k bytu/nebytovému priestoru, nemôže zároveň zostať spoluvlastníkom pozemkov príslušných (patriacich) k bytu/nebytovému priestoru, zapísaných na tom istom liste vlastníctva, ktorých spoluvlastníctvo je s bytom alebo nebytovým priestorom nerozlučne spojené (v zmysle právneho predpisu),

3/ nemôže nastať stav, aby nadobúdajúci vlastník bytu/nebytového priestoru sa nestal zároveň spoluvlastníkom všetkých pozemkov príslušných (patriacich) k bytu alebo nebytovému priestoru. Navyše, ak všetci ostatní vlastníci bytov alebo nebytových priestorov v danom bytovom dome sú v postavení takýchto spoluvlastníkov.

17. Podľa presvedčenia dovolateľa sú uvedené tvrdenia argumentačne podopreté aj tým, že ak k predmetu záložného práva časom prirástla akákoľvek nová časť, stáva sa jeho súčasťou a v prípade realizácie výkonu záložného práva je nutné prevádzať celý predmet záložného práva, nie iba jeho časť. Ak v dotknutom byte v období po uzavretí záložnej zmluvy boli urobené akékoľvek stavebné úpravy alebo iné zmeny, tieto sa nestali len predmetom vlastníctva, ale tiež súčasťou predmetu záložného práva. A tak ako k predmetu záložného práva môže niečo prirásť fyzicky, tak môže prirásť aj právne. Ak sa teda výmera pozemkov nerozlučne spojených s vlastníctvom konkrétneho bytu/nebytového priestoru zmenila, musí sa práve z titulu tejto nerozlučnosti takáto zmena premietnuť aj do zmeny predmetu záložného práva (zálohu) pokiaľ ide o jeho rozsah. A rovnako potom, v prípade výkonu záložného práva k takémuto zálohu, musí byť zmena rozsahu zálohu reflektovaná a premietnutá aj do opisu zálohu, ktorý má byť speňažovaný. Podľa dovolateľa sa súdy nižšej inštancie s nastolenou právnou otázkou žiadnym spôsobom nevypracovali.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dovolateľ navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, príp. aby zmenil rozsudok odvolacieho súdu ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že v o veci sám rozhodne a vysloví neplatnosť dobrovoľnej dražby a prizná dovolateľovi náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

19. Z vyjadrení žalovaného 1/ a žalovaného 2/ k dovolaniu vyplynulo, že rozhodnutie odvolacieho súdu považujú za správne a s dovolacími dôvodmi nesúhlasia, preto navrhli dovolanie zamietnuť.

20. Žalovaný 3/ sa k dovolaniu nevyjadril.

IV.

Konanie o dovolaní

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či sú splnené aj predpoklady prípustnosti a dôvodnosti dovolania.

21. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu a to z akýchkoľvek hľadísk (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017). Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

22. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom

konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (pozri sp. zn. 3Cdo/42/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 8Cdo/99/2017).

23. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (pozri sp. zn. 1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

24. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti.

25. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

Podľa § 423 CSP dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

K dovolaniu podľa § 420 písm. f) CSP

Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1, 2 CSP).

26. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu, ktorý zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných ústavou. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca

činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu porovnaj R 129/1999 a sp. zn. 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

27. Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04). Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, avšak musí dať odpoveď na otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam (II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04).

28. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

29. Dovolací súd je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porovnaj I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.), a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd v danom prípade nezistil žiadne porušenie procesných práv dovolateľa v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, a teda ani porušenie jeho práva na spravodlivý proces.

30. Právomoc konať o spore, ktorého sa žaloba týka, v sebe obsahuje i právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečiť dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Dokazovanie je časťou občianskeho sporového konania, v ktorej s i súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Dovolací súd nie je skutkovým súdom.

31. Z obsahu dovolania žalobcu vyplýva jeho nesúhlas s postupom odvolacieho súdu, v dôsledku ktorého nedostal odpoveď na jeho odvoláciu argumentáciu. V odvolaní žalobca namietal neplatnosť dražby z dôvodu porušenia viacerých ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách.

32. Dovolací súd zdôrazňuje, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu tak v sebe zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

33. Vzhľadom na to, že odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, pričom sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, dovolací súd odôvodnenie oboch rozsudkov považoval za jeden kompletizujúci celok a z tohto hľadiska posudzoval aj dôvodnosť dovolania podaného z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

34. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako i z rozhodnutia odvolacieho súdu, je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, ako ich hodnotili a akými úvahami sa riadili. V súvislosti s námietkou dovolateľa, že odvolací súd nedal odpovede na jeho odvolacie námietky týkajúce sa porušenia ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, konkrétne, že dražobník nezahrnul do predmetu dražby celú dotknutú nehnuteľnosť, ako je zapísaná na liste vlastníctva, že došlo k porušeniu zákona pri dražbe spoluvlastníckych podielov k pozemkom zapísaným na liste vlastníctva č. XXXXX, a že došlo k pochybeniu pri oceňovaní predmetu dražby a organizácii dražby poukazuje dovolací súd na ods. 9. rozhodnutia odvolacieho súdu odkazujúceho na ods. 20. až 23. rozhodnutia súdu prvej inštancie. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, že žalobu zamietol z dôvodu, že sám žalobca neumožnením ohliadky predmetu dražby za účelom jej ohodnotenia a oneskoreným vznesením námietok voči znaleckému posudku znemožnil použitie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, ktorých uplatnenie by mohlo viesť k riadnemu zisteniu ceny predmetu dražby, pričom zo strany žalovaných nebolo zistené porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, preto žalobca nemohol byť dotknutý na svojich právach a domáhať sa neplatnosti dobrovoľnej dražby. Daný záver súdu prvej inštancie je zároveň odpoveďou na žalobcovu námietku týkajúcu sa pochybenia pri oceňovaní predmetu dražby a organizácii dražby. Napriek tomu, že vyhodnotenie ostatných námietok žalobcu netvorilo podstatu rozhodovania súdu prvej inštancie, tento k námietke, že dražobník nezahrnul do predmetu dražby celú dotknutú nehnuteľnosť, v ods. 21. poukázal na zápis na liste vlastníctva č. XXXXX a č. XXXXX, keď predmetom zálohu boli presne vymedzené nehnuteľnosti a spoluvlastnícke podiely, a to na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti registračné č. N. z 21. marca 2014 a skonštatoval, že len takto vymedzené nehnuteľnosti môžu byť predmetom dražby. V oznámení o začatí výkonu záložného práva musia byť vymedzené nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom zálohu na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam. K námietke porušenia zákona pri dražbe spoluvlastníckych podielov k pozemkom zapísaným na liste vlastníctva č. XXXXX súd prvej inštancie v ods. 22. uviedol, že sa stotožnil s argumentáciou žalovaného 2/, ktorý odkázal na stanovisko Úradu geodézie, kartografie a katastra SR ako aj na postup správy katastra, že pokiaľ predmetom dražby neboli spoluvlastnícke podiely na ostatných nehnuteľnostiach a katastrálnemu odboru okresného úradu bola predložená notárska zápisnica o vykonaní dražby, v ktorej bol vydražený v prospech dražiteľa len podiel na jednom pozemku, pričom na liste vlastníctva je uvedených viac pozemkov, katastrálny odbor okresného úradu zapíše na vydražiteľa príslušný podiel len na jednom pozemku, keďže ostatné pozemky neboli predmetom záložného práva, teda predmetom dražby.

35. Z odôvodnenia rozhodnutí súdov nižších inštancií nevyplýva nepresvedčivosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv účastníka, ale len to, že ho neodôvodnil uspokojivým spôsobom.

36. Dovolací súd považoval odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu za dostatočné, presvedčivé a logicky odôvodnené, ktoré sa vysporiadalo tak s argumentáciou žalobcu ako aj žalovaných a vyplývajú z neho i právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení. Závery súdu v tomto ohľade sú dostatočné, jasné, logické a zrozumiteľné; žalobcovi tak nebola odňatá možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti jeho rozhodnutiu súdu v rámci využitia mimoriadnych opravných prostriedkov. Nesúhlas strany sporu, resp. jej polemika s vyhodnotením skutkových zistení a odôvodnením súdneho rozhodnutia nezakladá dôvodnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

37. Z uvedených dôvodov dovolací súd preto dospel k záveru, že dovolanie žalobcu z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP nie je dôvodné.

K dovolaniu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1, 2 CSP).

38. Aby na základe dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 CSP mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré, okrem iného, patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP (porovnaj sp. zn. 2Cdo/203/2016 a 6Cdo/113/2017).

39. Ak nemá dovolanie, prípustnosť ktorého strana sporu vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k znemožneniu meritórného dovolacieho prieskumu a odmietnutiu dovolania, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, o ktorú z možností uvedených v ustanoveniach v § 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP ide, teda z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (porovnaj sp. zn. 1Cdo/126/2017, 1Cdo/206/2017, 2Cdo/203/2016, 3Cdo/235/2016, 4Cdo/89/2017, 7Cdo/20/2017, 8Cdo/186/2016) a súčasne musí byť aj preukázané, že skutočne ide o niektorý z predpokladov prípustnosti dovolania (rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne).

40. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení).

41. Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia.

42. Dovolateľ vymedzil právnu otázku v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP takto: „Dovolateľovi nie je z doterajšej rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu známe také rozhodnutie, v ktorom by bola riešená právna otázka, týkajúca sa (ne)možnosti oddeliť vlastníctvo bytu alebo nebytového priestoru v bytovom dome od spoluvlastníckeho podielu k príslušnému pozemku, resp. tiež analogicky s tým súvisiaca (ne)rozlučnosť predmetu záložného práva.“

43. V danom prípade ide o otázku hypotetickú, ktorú odvolací súd neriešil a na jej vyriešení nezaložil svoje rozhodnutie, preto je z tohto dôvodu neprípustná. Skutočnosti tvoriace obsah otázky dovolateľa síce boli predmetom okrajového skutkového posúdenia prvoinštančným súdom, avšak ani prvoinštančný súd ani súd odvolací uvedené okolnosti nijako nepremietol do svojich právnych záverov. Súd nižšej

inštalácie založili svoje rozhodnutia na závere, že neumožnením vykonania riadnej ohliadky predmetu dražby si žalobca nesplnil zákonnú povinnosť ako hmotnoprávnou podmienku umožňujúcu mu domáhať sa neplatnosti dražby v súdnom konaní podľa § 21 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách, preto nebolo možné dospieť k záveru, že žalobca mohol byť dotknutý na svojich právach a domáhať sa neplatnosti dražby v súlade s § 21 ods. 2 zákona o dražbách, keď sám porušil jeho ustanovenia.

44. Pokiaľ by dovolací súd za tohto stavu nebral do úvahy absenciu náležitostí prípustnosti dovolania a napriek tomu by pristúpil aj k posúdeniu dôvodnosti dovolania, uskutočnil by procesne neprípustný dovolací prieskum, priečiaci sa nielen (všeobecne) koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP. Postup dovolacieho súdu by v takom prípade dokonca porušil základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

45. Vzhľadom na vyššie konštatovanú nedôvodnosť dovolania podaného z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP dovolací súd dovolanie žalobcu ako celok zamietol podľa § 448 CSP.

46. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol vzhľadom na úspech žalovaných v dovolacom konaní v súlade s § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštalácie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

47. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.